

از وظیفه گرایی تا فرآیند گرایی

نعمت الله ادریسی
محمد رضا عطاردی

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

لذا در این رویکرد مدیریتی و اگذاری سلسله مراتب سازمان به نفع شبکه های ارتباطی و تغییر ساختارهای عمودی به ساختار افقی را توصیه می نماید. با توجه به تحولات مختلف توسعه یافتنگی صنعتی در جامعه سه مرحله متمایز توسعه یافتنگی را می توان معروفی نمود:

مرحله اول - مرحله استفاده از ماشین در برایر توسعه کارایی کار در کارخانجات که در این مرحله ماشین فعالیت های ساده را نجام می داد و انسانها وظایف پیچیده را در سازمان به عهده داشتند.

مرحله دوم - افزایش سطح پیچیدگی فنی در عملیات تولید و استفاده از کارخانجات با فرآیندهای تولید پیچیده و رشد در سیستم های پشتیبانی تولید اعم از واحد های خرید، فروش، برنامه ریزی تولید و مالی و ... که بروکاری با تأکید بر نظم و یکنواختی و تخصص گرایی ویژگی های بارز آن بوده است و مدیریت با تکیه بر مهارت تقسیم فعالیتها و وظایف، کار با سیستم های پیچیده را تجربه نمود.

مرحله سوم - توسعه یافتنگی صنعتی، توجه به بازارهای جهانی به جای بازارهای داخلی و توجه به تنوع و پوشش انتظارات متعدد مشتریان با تکیه بر توان نوآوری داخلی و بیرونی می باشد که در حقیقت گام سوم، آستانه رویکرد

۱- مقدمه

رابطه توسعه یافتنگی صنعتی و رویکرد فرآیندی اصولاً پیچیدگی، جزو جدالشدنی سازمانهای مشتریان ذی نفع از سازمان هر روز پیچیده تر می شوند چرا که خواسته های مشتریان ذی نفع از سازمان هر روز متنوع تر و افزونتر می شود. به طور مثال اگر در زمان گذشته مشتری فقط از تلفن انتظار انتقال صدارا داشت ولی امروزه بیش از سیصد نوع نیازمندی های جانشی از جمله داشتن حافظه، منشی پاسخگو، تقویم کاری و کوچک و طریف بودن، زیبا بودن، امکان دسترسی به نامه های شخصی، ارسال پیام و غیره ... را دارد که تأمین خواسته های آنبوه و متنوع مشتریان فرآیند طراحی و مهندسی و پژوهش آن خواسته هارا در سازمان با پیچیدگی رو به رو می نماید و زنجیره تأمین و عرضه آن خواسته هارا طولانی تر می سازد.

به همان نسبت تحول در رویکرد از جامعه صنعتی به فراصنعتی متکی بر اطلاعات، سرعت و شتاب دگرگونی در کیفیت محصولات و خدمات و ناپایداری محصولات در بازار بیشتر شده است و به این دلیل جامعه شناس آمریکانی دانیل بل ساختار عمومی شرکتها و سازمانها را اندیشه محور و غایت سازمان را در ایجاد دانش و استفاده از اطلاعات سازماندهی می داند.

فراصنعتی	جوامع صنعتی
محیط : محیط رقابتی عدم تمرکز سرمایه با احترام به ملتها بالا رفتن انتخاب و انتظارات مشتری برای کالاهای مشخص	محیط : بازاریابی انبوه استاندارد سازی حرفة گرا
فناوری : تولید منعطف و متعدد و اتوماتیک استفاده از رایانه برای طراحی، تولید و کنترل موجودی تأکید بر سرعت و نوآوری ستاده : اطلاعات، خدمات	فناوری : تولید انبوه یکنواخت ستاده : محصولات / خدمات
فرهنگ : عدم اطمینان، تضاد، مد ارزشهای سازمانی : کیفیت خدمات به مشتری، تنوع و ابداع	فرهنگ : ثابت و مستقیم ارزشهای سازمانی: رشد، کارایی، استاندارد کردن

واژه فعالیت در تعریف فوق یعنی کاری که به وسیله یک فرد انجام می‌گیرد ولی این عملکرد فردی به تهابی برای مشتری و بازار ارزشی ایجاد نمی‌کند. از دیدگاه سیستمی، یک فرآیند عبارتست از آن چیزی که ورودی را به خروجی تبدیل می‌کند. این فرآیند ممکن است به صورت یک ماشین، یک فرد، یک کامپیوتر، یک وسیله شیمیایی، مجموعه وظایفی که باید توسط افراد یک سازمان به مرحله عمل درآید. ما معمولاً از چگونگی تبدیل ورودی‌ها به خروجی‌ها آگاه هستیم. معدالت در شرایطی خاص به علت پیچیدگی بیش از حد، جزئیات این تبدیل برای ما مشخص نیست. ترکیب متفاوت ورودی‌ها یا ترکیب آنها به گونه‌های متفاوت و در زمانهای متفاوت ممکن است به خروجی‌های متفاوت منجر گردد.

یک فرآیند در برگیرنده چگونگی انجام کار و جریان یافتن فعالیتها در یک سازمان با واحد خاص می‌باشد. یک فرآیند ممکن است تعداد زیادی از ورودی‌ها را به یک خروجی واحد (مانند مونتاژ یک اتومبیل) و یا یک ورودی واحد را به چندین خروجی متفاوت (مانند تبدیل نفت خام به تعدادی از فرآوردهای مختلف) تبدیل کند و یا اینکه یک یا چند داده و اطلاعات را به چند محصول با ماهیت اطلاعاتی در پروسه تصمیم‌سازی و یا تصمیم‌گیری تبدیل نماید.

باتوجه به تعاریف بالا و همچنین آنچه در اهداف فرآیند نهفته است می‌توان خصایص زیر را برای فرآیند:
بر شمرد:

۱- دارای نقطه آغاز و پایان است.

۲- در محیط‌ها و بخش‌های مختلف سازمان اجرا می‌گردد.

۳- در نقطه پایان، تولید خدمت یا کالا می‌کند.

۴- دارای مشتری اعم از داخلی و یا خارج سازمان است و میان دو مفهوم به کارگیرنده (Customer) و مصرف‌کننده (Consumer) تفاوت قابل است.

۵- دارای اهداف، قابل اندازه‌گیری است (به طور مثال: هزینه، زمان، کیفیت)

۶- دارای مسئولی مشخص است.

سازمان از سازمان صنعتی به سازمان فراصنعتی می‌باشد که در جدول ذیل خلاصه شده است:

در سازمان صنعتی در نگرش و تئوری‌های مدیریت عدم اطمینان و تلاطم در محیط، نامطلوب ولی اجتناب ناپذیر ارزیابی می‌شود، که سعی در کاهش عدم اطمینان داشت اما در سازمانهای فراصنعتی فرآیند محور، عدم اطمینان همانند یک شوک تلقی می‌شود. حالتی که باعث ایجاد نیروی زیاد، نوعی نشاط برای سازمان می‌شود و ضرورتی برای اجتناب از آن مشاهده نمی‌شود چرا که محیط با عدم اطمینان خود باعث می‌شود که همیشه در آینده مزه‌های سازمانها نامشخص باشد و فضاهای جدیدی را برای کار و عرضه محصولات جدید فراهم می‌سازد. و برای طراحان سازمانها نیازی نیست که صرف‌آبه منابع انسانی،

مالی، تجهیزات و سخت افزار و نرم افزارهای موجود در درون سازمان توجه داشته باشند و محیط سازمان را از حالت وظیفه‌ای و درون‌گرا به صورت نظام شبکه‌ای و فرآیندگرا و از تمرکز به عدم تمرکز و از توجه به اقتصاد منطقه‌ای (ملی) به اقتصاد جهانی و از فناوری نیروافزا و سخت افزار به فناوری دانش افزا سوق دهن.

۲- فرآیند چیست؟

تعریف متعددی برای فرآیند ذکر شده است که تعدادی از آنها خواهد آمد اما اگر همه این تعریف را کار هم بگذرانیم از نظر محتوایی و مفهومی همه آنها حول محوری خاص می‌باشند. توجه کنید:

■ مجموعه‌ای از فعالیتهای مرتبط با هم یا مؤثر بر هم که ورودی‌هارا به خروجی‌ها تبدیل می‌کند

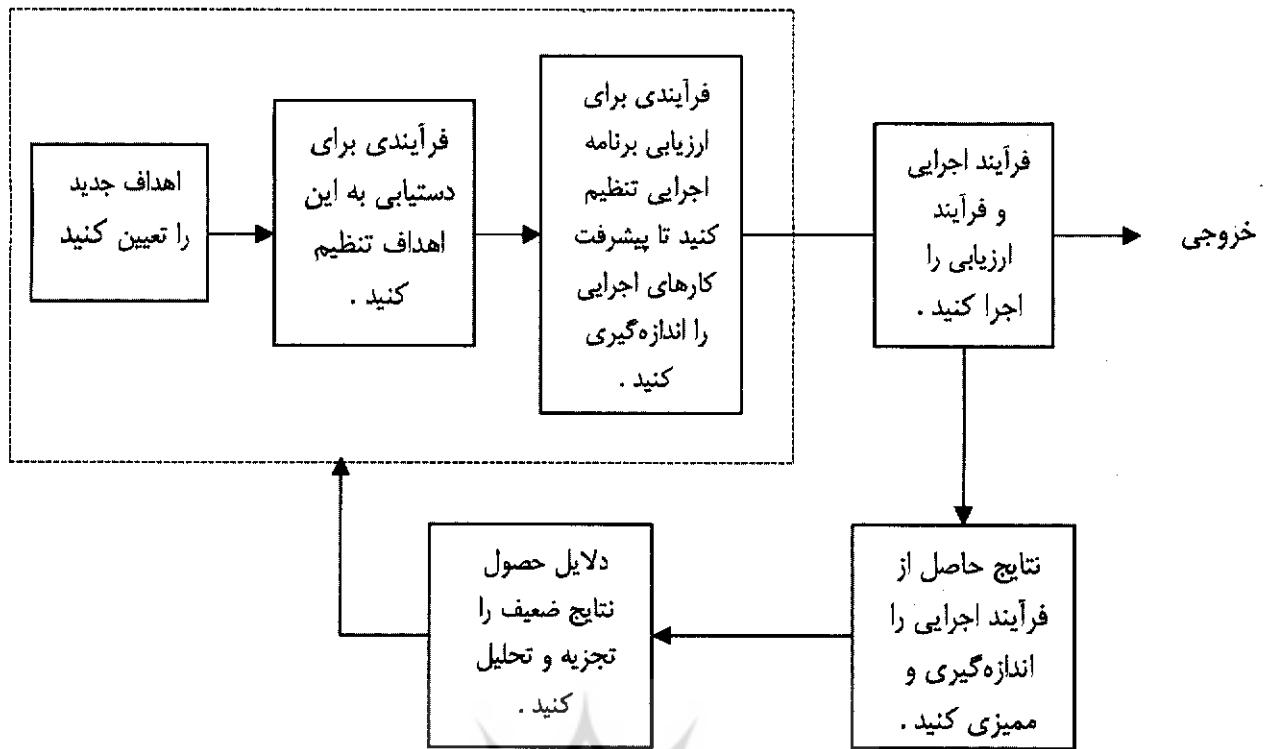
(استاندارد ISO ۹۰۰۲:۲۰۰۰)

مبانی و اصطلاحات

■ روش ویژه انجام دادن کار که معمولاً از مراحل و فعالیتهای متعدد تشکیل می‌شود (دیکشنری ویستر)

■ فرآیند، زنجیره‌ای منطقی و مرتباز فعالیتهای قابل اندازه‌گیری است که یک یا چند نهاد را به کار می‌گیرد تا ارزشهای برون‌دادی (خروجی) را برای مشتریان داخلی یا بازاری‌پایه‌زنند. Ham ۲۰۰۱ یا Unchinger ۹۳

یک فرآیند در برگیرنده چگونگی انجام کار و جریان یافتن فعالیتها در یک سازمان با واحد خاص با واحد خاص می‌باشد.
یک فرآیند ممکن است تعداد زیادی از ورودی‌ها را به یک خروجی واحد (مانند مونتاژ یک اتومبیل) و یا یک ورودی واحد را به چندین خروجی متفاوت (مانند تبدیل نفت خام به تعدادی از فرآوردهای مختلف) تبدیل کند و یا اینکه یک یا چند داده و اطلاعات را به چند محصول با ماهیت اطلاعاتی در پروسه تصمیم‌سازی و یا تصمیم‌گیری تبدیل نماید.
فرآوردهای مختلف (مانند کند و یا اینکه یک یا چند داده و اطلاعات را به چندین خروجی متفاوت (مانند تبدیل نفت خام به تعدادی از فرآوردهای مختلف) تبدیل کند و یا چند داده و اطلاعات را به چند محصول با ماهیت اطلاعاتی در پروسه تصمیم‌سازی و یا تصمیم‌گیری تبدیل نماید.

نمودار چرخه مدیریت فرآیند در سازمانها

از طریق اعمال مدیریت بر فرآیند محقق می‌شود. مدیریت بر فرآیند یعنی اینکه بداتیم و باور کنیم که نتیجه از فرآیندها حاصل می‌شود، پس برای حصول نتیجه مطلوب، فرآیند مناسب را ایجاد کنیم و بالاخره فرآیند ایجاد شده را طوری به اجرا درآوریم که بعداً بتوانیم نشان دهیم که چرا و چگونه نتیجه حاصل شده است؟ و قوی خواستیم همان فرآیند را برای بار دوم به کاربریم از تجربیات و شناخت قبلی برای بهبود فرآیند استفاده کنیم.

منظقی که تمرکز بر فرآیند را حمایت می‌کند بر این اصل استوار است که هر تلاش و فعالیتی می‌تواند بهبود یابد. اگر طرح و نقشه ای به صورت منظم و سیستماتیک برای بهبود تنظیم شود قبل از اجرا می‌باشی آن طرح و نقشه خوب فهمیده شود. پس طرح و نقشه را اجرا کنیم علت و یا عللی‌های نتایج خوب و بد را جویا شویم و دویاره همین چرخه را تکرار کنیم.

۴- تفاوت‌های میان رویکرد وظیفه‌ای و رویکرد فرآیندی

میان دو رویکرد ذکر شده تفاوت‌های زیادی وجود دارد. اما در این بخش نمی‌خواهیم به همه جوانب موضوع پردازیم بلکه به چهار مورد تفاوت عمله اشاره می‌نماییم.

۱-۴. تفاوت در ساختار سازمانی
در ساختار وظیفه‌گرای سازمان به واحدهای مختلف تقسیم می‌شود که هر واحد وظیفه‌ای جدای از دیگر واحدها دارد. مستویات‌ها و تغییرات سطوح از بالای سازمان به پایین می‌باشد.

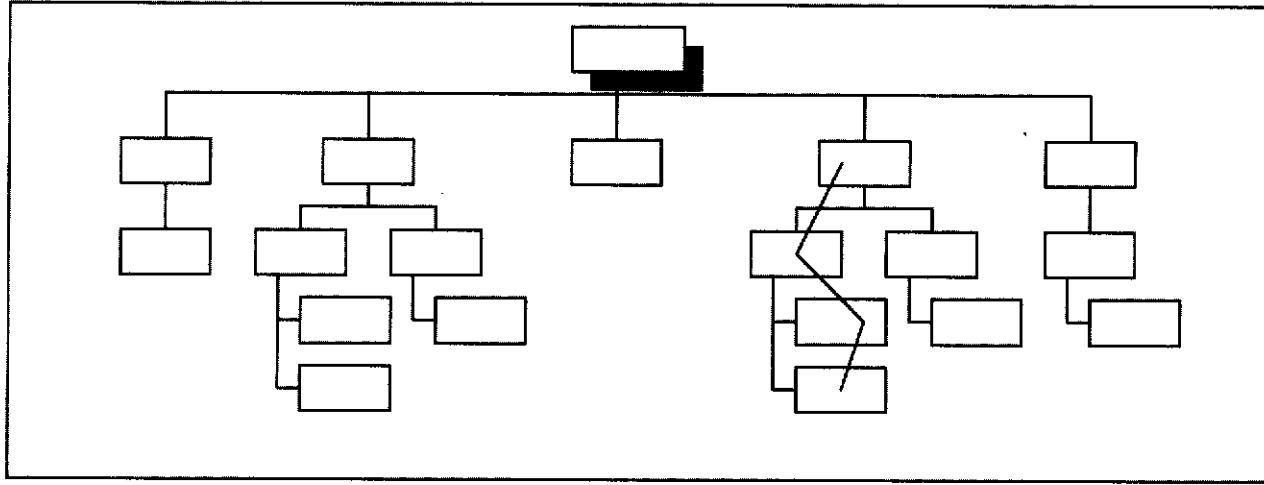
۷- ارزش آفرین است (دارای ارزش افزوده می‌باشد).

۳- فرآیندگرایی در سازمان

"کارایی و اثربخشی عملیات سازمانها در گروه این است که فرآیندهای مرتبط و مؤثر بر هم راشناسایی و اداره کنند. در اغلب موارد، خروجی یک فرآیند، استقیماً و رویدی فرآیند بعدی را تشکیل می‌دهد. تعریف و اعمال مدیریت نظام مند بر عملکرد فرآیندهای جاری در داخل یک سازمان "فرآیندگرایی" نامیده می‌شود".

**در فرآیند محوری
نتیجه کار با اهمیت
است نه اجزای تشکیل
دهنده آن. بنابراین
توجه عمده به دروندادها
(ورودی‌ها)
و بروندادها
(خروجی‌ها) و ارزش
افزوده حاصل از آن
بوده و آنچه در میانه
رخ می‌دهد تنها شرح
جريان کار است**

در فرآیند محوری نتیجه کار با اهمیت است نه اجزای تشکیل دهنده آن. بنابراین توجه عمدی به دروندادها (ورودی‌ها) و بروندادها (خروجی‌ها) و ارزش افزوده حاصل از آن بوده و آنچه در میانه رخ می‌دهد تنها شرح جریان کار است. در مدیریت کیفیت جامع (TQM) تمرکز بر فرآیند

پاسخگویی به آن می‌باشد و در طرف دیگر باید رضایت مشتری را جلب کرد. مطابق نمودار صفحه بعد بر اساس نیازهای مشتری (وروودی‌ها، ۱ سازمان یکسری فعالیتهای در قالب چرخه سیستمی انجام می‌دهد که نتیجه این اقدامات (خروجی‌ها، ۰) باید رضایت کامل مشتری باشد.

۳-۴. تغییرات در استراتژی سازمان

رویکرد مدیریت در گذشته در خصوص برنامه ریزی استراتژیک شرکتها مبتنی بر پیش‌بینی و اجرای برنامه‌های آن استوار بود. فرض بر این است که اگر شرکتی بتواند پیش‌بینی کند که کدام بازار در آینده توأم‌نادر می‌شود می‌تواند

برخلاف ساختار وظیفه‌گرا، در ساختار فرآیندگرا، وظایف در قالب فرآیندها انجام می‌شود. هر فرآیند به وسیله یک تیم مشکل از واحدهای تخصصی مختلف و ناهمگون وظیفه‌ای پشتیبانی می‌شوند. لذا روحیه تیمی و مشارکتی باید در سازمان گسترش باید. هر تیم که مسئول فرآیند خاصی است باید وروودی‌ها و خروجی‌های فرآیند را بینند و هر یک از افراد تیم در مقابل مشتری اعم از داخلی و خارجی مسئول است و از آنجا که عملکرد دها اندازه گیری می‌شوند و در مقابل پاداش داده می‌شود بی‌گمان تیم برای بهبود فرآیندها و کارها علاقه نشان خواهد داد. در رویکرد فرآیندی توجه زیادی به تبدیل ساختار از حالت عمودی به افقی می‌شود. در نمودار

محصولات مورد نیاز آن را آماده و به هنگام عرضه کند. از دهه ۱۹۸۰ در سایه اندیشه‌ها و راهنماییهای "مایکل پورتر" از دانشگاه‌هاروارد، دیدگاه برنامه ریزی استراتژیک گسترش یافت و عامل‌های رقابتی در بازار را نیز در بر گرفت. به تازگی "گاری همل و سی. ک. پراهالاد" توجه به توأم‌ندری های رقابتی شرکتها را نیز به موارد پیشین در برنامه ریزی راهبردی افزوده‌اند. دیدگاه فرآیندگر، کل مفهوم سنتی برنامه ریزی استراتژیک را دگرگون کرده است. رویکرد نوین به "شرکت چه کاری را نجام می‌دهد؟" یعنی کارابودن فرآیندها مهتم از فرآوردها و محصولات شرکت می‌باشد.

در چهل سال گذشته تاریخ برنامه ریزی استراتژیک سه مرحله مهم را پشت سر گذاشته است. مرحله نخست را می‌توان "مدیریت سرمایه‌گذاری" نامید که مفهوم آن بنا به تعریف آقای آرتور نیبل "شرکتی است که خزانه‌ای از سرمایه را در اختیار داشته و به شرکت‌های برگزیده واگذار می‌کند". این رهیافت به مدیران ارشد سازمان‌های بزرگ در دهه پر رونق ۱۹۶۰، ۱۹۷۰ کمک کرد تا سرمایه‌های در اختیار خود را در مراکزی مناسب به کار گیرد. مشکل اساسی این رهیافت این بود که برنامه ریزان استراتژیک فکر می‌کردند وظیفه آنها شناسایی فرستندهای طلبایی است و بهره برداری از این فرستندها کاری ساده و عادی تلقی می‌شد ولی گذشت زمان نشان داد که اشتباه می‌پندارند.

زیر سیر تکاملی مربوط به تبدیل نمودار عمودی به نمودار افقی ارائه شده است و مشاهده می‌گردد که فعالیتها از حالت تمرکز در واحدهای گروهی می‌شوند و در مقابله با آنها که عملکرد دها اندازه گیری می‌شوند و در مقابل پاداش داده می‌شود بی‌گمان تیم برای بهبود فرآیندها و کارها علاقه نشان خواهد داد. در رویکرد فرآیندی توجه زیادی به تبدیل ساختار از حالت عمودی به افقی می‌شود. در نمودار

چون ساختار سازمانی افقی تر و اختیارات بیشتری به مدیران رده پایین داده می‌شود فرهنگ سازمانی تغییر خواهد کرد. به کارکنان و مدیران رده پایین تر سازمان اختیاراتی داده می‌شود تا تصمیماتی بگیرند و مسئولیت بهبود عملکرد دها و تأثیرگذاری بر ایجاد ارزش افزوده افروخت را عهده دار شوند. اعتماد مقابل و مصالحه یا گذشت از اشتباها به صورت ارزش‌های اصلی فرهنگ سازمانی در می‌آید و ارزشها و اخلاق سازمان را از تعصبات واحد محوری و فرد محوری به سمت اخلاقی گروه محوری و تقویت ارزش‌های فرآیند و در نهایت کلیت سازمان را تقویت می‌نماید.

۲-۴. تغییرات در مفهوم مشتری

مفهوم‌های واره در تعریف فرآیند "مشتری" است. در دیدگاه سنتی، هدف ساختن محصولات و سپس فروختن آنها به مشتری است ولی از دیدگاه سنتی، هدف محوری، کار با مشتری و خواسته‌های او آغاز می‌شود و همه چیز بر گرد این خواسته شکل می‌گیرد. ما اکنون در دوره مشتریان زندگی می‌کنیم. در گذشته شمار متقاضیان از آنچه باید عرضه می‌شد بیشتر بود. اینک آن دوران به سر آمده و شرکت‌هایی که رویکرد اصلی آنها "مشتری گرایی" نباشد در بازار جایی ندارند. در یک طرف فرآیند خواسته‌های مشتری وجود دارد که سازمان در صدد

هویت اصلی شرکتها آن چیزی است که قادر به انجام آن هستند.

نتیجه گیری

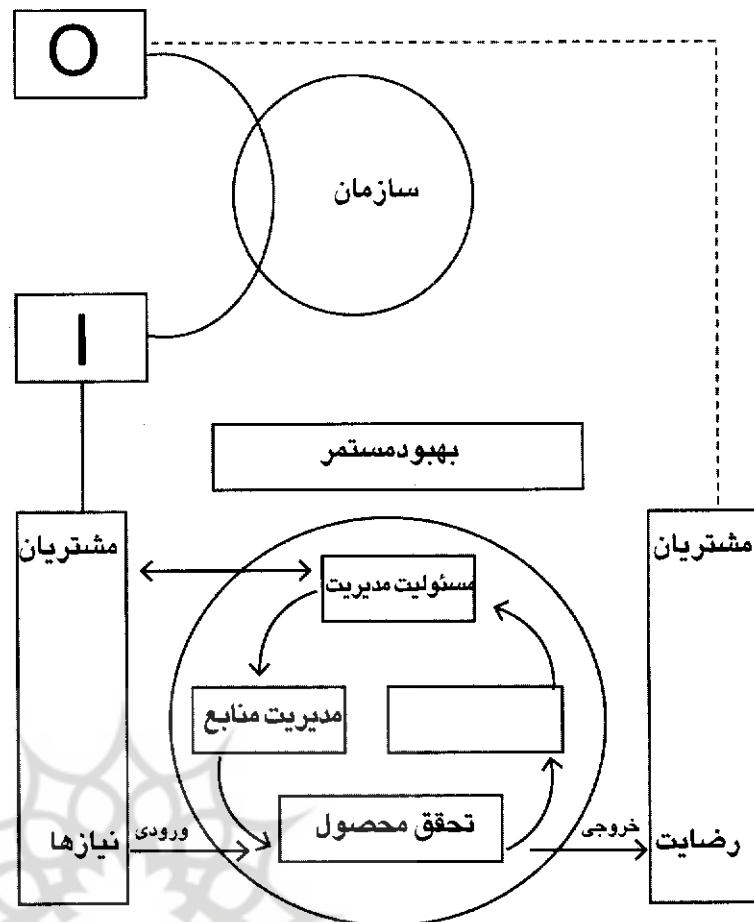
رویکرد فرآیندی و تغییر در قلمرو اندیشه راهبردی سازمان رویکرد فرآیندی با تأثیرگذاری در اندیشه راهبردی مدیران باعث پیدایش اصول نوینی شده است.

- ۱- رسالت سازمان ارزش آفرینی برای مشتریان است و تعریف مشتری در این نوع رویکرد تفاوت ماهوی دارد. مشتری در دیدگاه مشتری وظیفه گرا کسی است که فرآورده این شرکت را خریدناری می‌کند، اما در این رویکرد مشتری کسی است که سازمان با ارزش‌های جدیدی که می‌آفریند بر رفتار وی تأثیر مطلوب می‌گذارد و ارزش چیزی است که مشکل و نیازی را از مشتری بطرف نماید.
- ۲- فرآیندهای شرکت، وسیله ارزش آفرینی هستند ولی در مقابل وظایف ساخت یافته (Functions) عامل ایستگی، میراثی، مهار شرکت تلقی می‌شوند.
- ۳- موقیت واحدها با نتایج حاصل از فرآیندها سنجیده می‌شود.
- ۴- در فرآیندگرایی دیوار بین واحدها و وظایف وجود ندارد و فرآیند محوری حقیقت مرزهای درون سازمانی و بیرون سازمانی را کنار می‌نهاد.
- ۵- اجرا و اداره درست هر فرآیند به کسی به عنوان مسئول سپرده می‌شود و اینکه یک سازمان مسئولیت همه حلقه‌های متوالی عملیات فرآیند را به عهده بگیرد نه لازم است و نه کارآمد و زنجیره تأمین و عرضه مبنای تقسیم وظایف است.

- ۶- نکان دهنده ترین اندیشه راهبردی بر پایه فرآیند محوری این است که پیش‌بینی‌های دراز مدت بی‌حاصل و باعث اتفاق وقت است و بهترین راهبرد آن است که باشتاب به انتظارات امروز مشتری پاسخ داد و غیگویی توجیه نمی‌شود.
- ۷- امور اجرایی نه تنها کم اهمیت نیستند و تحریر نمی‌شوند بلکه رویکرد فرآیندی، اجرایی و عملیاتی نمودن کارهارا کلید پیروزی سازمان می‌داند.

منابع

- ۱- سیستمهای مدیریت کیفیت ISO ۱۶۹۴۹ TS - ترجمه: پورشمی، محمدرضا - مرکز آموزش و تحقیقات صنعتی ایران ۱۳۸۱.
- ۲- فرآیندگرایی ISO ۹۰۰۴:۲۰۰۰ - ترجمه: رحمان زاده، محمدرضا - کتب مرو ۱۳۸۰.
- ۳- عدالیان، جمشید - "فرآیند مدیریتی فرآیند کسب و کار" - مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس مدیران کیفیت ۱۳۸۲.
- ۴- همر، مایکل - "فراصوی مهندسی دوباره" - ترجمه: رضانی نژاد، عبدالرضا - مؤسسه خدمات فرهنگی رسا ۱۳۷۸.
- ۵- Process approach ton Quality Management System - ۵ www.iso.ch
- ۶- شیبا، شوچی - "رویکرد نوین مدیریت کیفیت جامع در امریکا" - ترجمه: اقدسی، محمد - انتشارات ساپکو ۱۳۸۱.
- ۷- دفت، ریچارد - "تئوری و طراحی سازمان" - ترجمه: اعرابی و پارساییان - دفتر پژوهش‌های فرهنگی ۱۳۸۰.
- ۸- خاکی، غلامرضا - "رویکردهای نوین در مدیریت" - نشر هزاران ۱۳۷۷.

مرحله دوم "استراتژی رقابتی" است. مایکل پورتر در کتاب معروفش با همین نام می‌گوید: شرکتها باید پویایی‌های رقابتی صنعت خود و نیز تجزیه و تحلیل توان رقابتی شرکت را در گزینش و شکل دهنی استراتژی سازمان به حساب آورند. پورتر الگویی را پیشنهاد می‌کند که "پنج نیرو" نام داشت. استراتژی رقابتی شاید به تصمیم گیری در خصوصی گزینش کارکمک می‌کرد ولی چونگونگی انجام آن را نشان نمی‌داد.

مرحله سوم که ما اکنون در گام‌های آخر آن هستیم، "شاید بنیادین" نامیده شده است. بر اساس این مفهوم شرکتها باید ببینند که در انجام چه کاری بسیار خوب عمل می‌کنند و استراتژی خود را به گردان سامان می‌دهند.

در عمل، شناسایی و تشخیص شایستگی بنیادین برای شرکتها دشوار است و در اینجاست که فرآیند محوری به کمک می‌آید. با رویکرد به فرآیندها و نحوه کارکرد سازمان، دیدگاه فرآیند محوری ما را به استراتژی‌هایی رهنمون می‌کند که نه تنها پاسخ "چه کاری باید انجام دهیم؟" را به ما می‌دهد بلکه پاسخ "آیا توان انجام آن را داریم؟" را هم با خود همراه دارد.

در مدیریت استراتژیک، استراتژی مداری تحریری نسبت به امور اجرایی به همراه دارد. پیشتر کسانی که به حرفة برنامه ریزی استراتژیک مشغولند کارهای عملیاتی را در مرتبه‌ای پایین تر به حساب می‌آورند. فرآیند محوری این دیدگاه را نمی‌پذیرد و اجرایی کار را کلید پیروزی سازمان می‌داند.

نکته‌ی مهم دیگر اینکه شرکتها در سایه رویکرد به فرآیند محوری، به جای بازارها و محصولات کنونی به فرآیندهای خود و توانمندی‌های آنها توجه می‌کنند و بنابراین می‌توان مفهوم شرکت را چنین بین کرد: شرکت مجموعه فرآیندهایی است که ارزش‌هایی می‌آفریند و شناسایی فرآیندهایی برتر در هر شرکت کلید دستیابی به فرستهای مناسب برای گسترش و رشد سازمان است. به تعبیر دیگر